

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3981/2022
Рев2 3989/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије Краљево, чији је заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2785/21 од 03.02.2022. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2997/22 од 08.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужене изјављеним против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2785/21 од 03.02.2022. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2997/22 од 08.08.2022. године, као о изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужене изјављене против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2785/21 од 03.02.2022. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2997/22 од 08.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 893/18 од 02.07.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, за период од 10.06.2015. године до 10.07.2018. године, на име накнаде штете због неисплаћених додатака на плату за приправност исплати укупан износ од 207.819,38 динара и за теренски додатак исплати укупан износ од 408.448,92 динара, односно одређене појединачне месечне износе, са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа па до исплате, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу

од 158.363,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2785/21 од 03.02.2022. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена првостепена пресуда од 02.07.2021. године, у делу става првог изреке у односу на обавезу тужене да тужиоцу исплати накнаду за приправност. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке у односу на обавезу тужене да тужиоцу исплати накнаду за теренски додатак као и у ставу другом изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведене пресуде донете у другом степену, у правноснажном делу, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 322/2022 од 12.04.2022. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, за период од 10.06.2015. године до 10.07.2018. године, на име накнаде штете због неисплаћених додатака на плату за теренски додатак, исплати укупан износ од 408.448,92 динара, односно одређене појединачне месечне износе, са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа па до исплате, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 168.863,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2997/22 од 08.08.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда од 12.04.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизијама тужене као о изузетно дозвољеним, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020 у даљем тексту: ЗПП), јер пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе, у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених

лица на увећану плату за ноћни рад, рад на дан државног и верског празника, прековремени рад, рад у сменама, дежурства, приправности, теренски додатак и друге видове нередовности у раду. Како су нижестепене пресуде донете у складу са усаглашеном судском праксом, ни прихватање одлучивања о ревизијама тужене као изузетно дозвољенима не би утицало на другачији исход спора.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизије тужене нису дозвољене.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба је поднета 10.07.2018. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 100.000,00 динара. Поднеском од 17.09.2020. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на укупан износ од 616.268,30 динара (износ од 207.819,38 динара за приправност и износ од 408.448,92 динара за теренски додатак) о којем је одлучено побијаним пресудама.

Како вредност предмета спора побијеног дела сваке правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизије тужене нису дозвољене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

Рев2 3981/2022
Рев2 3989/2022

4

За тачност отправка
Заменик Управитеља писарнице
Миланка Ранковић